

**Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет
Кафедра маркетингу та УІД
Сумський регіональний центр
інтелектуального розвитку
Українська асоціація маркетингу
Всеукраїнська спілка вчених-економістів**

**Збірник тез доповідей
X Міжнародної
науково-практичної конференції**

**«МАРКЕТИНГ ІННОВАЦІЙ
І ІННОВАЦІЇ У МАРКЕТИНГУ»**

29 вересня – 1 жовтня 2016 року

Суми 2016

ОСОБЛИВОСТІ ВЕНЧУРНОГО ІНВЕСТИВАННЯ НА ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

В умовах технологічного відставання та застарілості основних засобів промисловості, а також браку власних та інвестиційних коштів для вирішення проблем національної економіки, виникає проблема у пошуку та освоєння нових форм фінансування інноваційної діяльності підприємств. Однією з таких форм є венчурне інвестування, яке успішно виконує функцію підтримки малих інноваційних компаній у країнах з розвинутою економікою.

Венчурний бізнес – це одна з форм технологічних нововведень. Цей вид бізнесу характерний для комерціалізації результатів наукових досліджень у наукомістких та, в першу чергу, високотехнологічних галузях, де отримання ефекту не гарантовано та ступінь ризику є доволі високою. Венчурний бізнес має низку переваг перед іншими формами інноваційного підприємництва: високу гнучкість, динамізм тощо.

З іншого боку, венчурні капіталісти – це посередники між фінансовими інститутами, що пропонують капітал, та венчурними інноваційними компаніями, які мають фінансові потреби для свого розвитку. Деякі фінансові інститути мають власні фонди венчурного інвестування. Однак, як у США, так і в Західній Європі більшість фондів венчурного капіталу є незалежними. Їм доводиться поєднувати капітал фінансових інститутів, перш ніж інвестувати у малі та середні за розміром підприємства. Роль венчурного капіталіста зводиться до відбору проектів для інвестування, структурування угоди, інвестування і, в підсумку, до отримання приросту капіталу шляхом продажу свого пакету акцій або після того, як вони почнуть котуватися на фондовому ринку.

Венчурне підприємництво базується на принципах розподілу ризику. Воно дозволяє авторам ідей, які не мають власних коштів в достатньому обсязі, реалізувати ці ідеї на практиці та досягти комерційного успіху. Розробник ідеї займається діяльністю з виконання досліджень та впровадження нових видів технологічної продукції, а інвестор надає йому необхідні для цієї мети грошові кошти.

У загальних рисах відмінність венчурного фінансування від традиційних видів фінансування полягає в наступному: венчурне фінансування пов'язане з пайовим вкладенням в акції, тобто інвестор повністю поділяє з розробником усі ризики інноваційного проекту; венчурний капіталіст вкладає свої кошти не безпосередньо у компанію, а в її акціонерний капітал, іншу частину якого утворює інтелектуальна власність засновників нової компанії; інвестиції

здійснюються у компанії, ліквідність капіталу яких і, відповідно, інвестиційних вкладень, дуже мала.

У випадку венчурного фінансування необхідні кошти можуть надаватися під перспективну ідею без гарантованого забезпечення наявним майном. Єдиною заставою виступає спеціально обговорена частка акцій підприємства, що вже існує або утворюється. У більшості випадків венчурний капітал спрямовується саме в малі, часто нові, високотехнологічні компанії, що орієнтовані на розробку та випуск нової високотехнологічної продукції. При цьому інвестиції надаються високотехнологічним компаніям на середній та тривалий терміни і не можуть бути вилучені венчурним капіталістом за власним бажанням до завершення життєвого циклу компанії.

Також важливою особливістю венчурного фінансування є те, що воно надається переважно компаніям з потенціальною можливістю зростання, а не компаніям, що вже дають великий прибуток.

Під час аналізу венчурного фінансування слід враховувати, що роль інвестора в успішному розвитку нової компанії не обмежується лише своєчасним наданням капіталу, а включає водночас інвестування свого досвіду в бізнесі та ділових зв'язків, що сприяють розширенню діяльності компанії, появи нових контактів, партнерів та ринків збуту. При цьому венчурний інвестор повинен мати команду професійних управлінців, зв'язки в сфері фінансів та інших ринках, ресурси для залучення сторонніх експертів. У цілому, проаналізовані спеціалістами кількісні дані свідчать, що фактори очікуваного ризику впливають на процес прийняття рішення більше, ніж фактори, які характеризують очікуваний прибуток. У процесі аналізу венчурного фінансування необхідно також виокремити ті основні переваги, якими воно володіє: виступає як надійне джерело фінансування на всіх етапах розвитку інноваційного проекту для задоволення широкого кола фінансових потреб; пропонує гнучкі форми пайового і кредитного фінансування з різними параметрами; підприємець зберігає контроль над діяльністю підприємця, оскільки венчурний капіталіст не ставить за мету придбання контрольного пакету; венчурний капіталіст подає нефінансову допомогу у формі консультацій, використання його управлінського і технічного досвіду і знань, завдяки чому покращується якість управління.

Слід відмітити при цьому, що венчурне фінансування уявляється на теперішній момент найбільш реальним та придатним засобом фінансування інноваційних проєктів на початкових стадіях їхнього розвитку. Внаслідок цього венчурне фінансування є дуже важливою умовою розвитку як ринку інновацій, так і всієї національної економіки. Саме воно сприяє практичній реалізації багатьох технологічних проєктів у всьому світі.